

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/515

ze dne 19. března 2019

o vzájemném uznávání zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a o zrušení nařízení (ES) č. 764/2008

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Vnitřní trh zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží v souladu se Smlouvami. Množstevní omezení dovozu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem, jsou mezi členskými státy zakázána. Tento zákaz se týká všech vnitrostátních opatření, která mohou přímo nebo nepřímo, skutečně nebo potenciálně bránit obchodu se zbožím uvnitř Unie. Volný pohyb zboží je na vnitřním trhu zajištěn harmonizací pravidel na úrovni Unie stanovujících společné požadavky pro uvádění určitého zboží na trh, nebo u zboží či aspektů zboží, na které se harmonizační pravidla nevztahují vyčerpávajícím způsobem, uplatňováním zásady vzájemného uznávání, jak ji vymezil Soudní dvůr Evropské unie.
- (2) Dobře fungující zásada vzájemného uznávání je nezbytným doplňkem harmonizace pravidel na úrovni Unie, zejména s ohledem na skutečnost, že mnohé zboží obsahuje harmonizované i neharmonizované aspekty.
- (3) Překážky bránící volnému pohybu zboží mezi členskými státy mohou být protiprávně vytvářeny, pokud při neexistenci harmonizačních pravidel Unie týkajících se zboží nebo určitého aspektu zboží příslušný orgán členského státu uplatňuje vnitrostátní pravidla na zboží uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a vyžaduje, aby zboží splňovalo určité technické požadavky, například požadavky na název, tvar, velikost, hmotnost, složení, obchodní úpravu, označování nebo balení. Uplatňování takových pravidel na zboží uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě by mohlo být v rozporu s články 34 a 36 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), i když se tato pravidla vztahují na veškeré zboží bez rozdílu.
- (4) Zásada vzájemného uznávání je odvozena z judikatury Soudního dvora Evropské unie. Podle této zásady členské státy nesmějí zakázat na svém území prodej zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném

⁽¹⁾ Úř. věst. C 283, 10.8.2018, s. 19.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. února 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 5. března 2019.

členském státě, a to ani v případě, že zboží, včetně zboží, které není výsledkem výrobního procesu, bylo vyprodukováno podle odlišných technických pravidel. Zásada vzájemného uznávání však není absolutní. Členské státy mohou omezit uvádění na trh zboží, jež bylo uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, jestliže jsou tato omezení opodstatněná na základě důvodů stanovených v článku 36 Smlouvy o fungování EU nebo na základě jiných naléhavých důvodů obecného zájmu uznaných judikaturou Soudního dvora Evropské unie ve vztahu k volnému pohybu zboží a jestliže jsou tato omezení přiměřená sledovanému cíli. Toto nařízení ukládá povinnost jednoznačně odůvodnit, proč byl přístup na trh omezen nebo odepřen.

- (5) Pojem naléhavých důvodů obecného zájmu je pojem, který se vyvíjí a byl zaveden judikaturou Soudního dvora Evropské unie v souvislosti s články 34 a 36 Smlouvy o fungování EU. Pokud mezi jednotlivými členskými státy existují legitimní rozdíly, může být těmito naléhavými důvody opodstatněno použití vnitrostátních technických pravidel příslušnými orgány. Je však třeba, aby správní rozhodnutí byla vždy řádně odůvodněná, opodstatněná a vhodná, aby dodržovala zásadu proporcionality a aby příslušný orgán přijal co nejméně omezující rozhodnutí. Ke zlepšení fungování vnitřního trhu se zbožím by vnitrostátní technická pravidla měla plnit svůj účel a neměla by vytvářet nepřiměřené netarifní překážky. Kromě toho se správní rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh pro zboží, které již bylo uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, nesmí zakládat na pouhé skutečnosti, že zboží, které je předmětem posouzení, splňuje legitimní veřejný cíl sledovaný členským státem odlišným způsobem, než jak tento cíl splňuje domácí zboží v tomto členském státě. Komise by na pomoc členským státům měla vypracovat nezávazné pokyny týkající se judikatury Soudního dvora Evropské unie o pojmu naléhavých důvodů veřejného zájmu a o tom, jak uplatňovat zásadu vzájemného uznávání. Příslušným orgánům by měla být dána příležitost, aby se na tvorbě těchto pokynů mohly podílet a poskytovat zpětnou vazbu.
- (6) V závěrech o politice jednotného trhu z prosince 2013 Rada pro konkurenceschopnost konstatovala, že ke zlepšení rámcových podmínek pro podniky a spotřebitele na jednotném trhu by se měly řádně využívat všechny příslušné nástroje včetně vzájemného uznávání. Rada vyzvala Komisi, aby informovala o případech, kdy je fungování zásady vzájemného uznávání stále nedostatečné nebo problematické. Ve svých závěrech o politice jednotného trhu z února 2015 Rada pro konkurenceschopnost důrazně vyzvala Komisi, aby přijala opatření k zajištění efektivního fungování zásady vzájemného uznávání a aby předložila za tímto účelem příslušné návrhy.
- (7) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 764/2008 ⁽³⁾ bylo přijato s cílem usnadnit uplatňování zásady vzájemného uznávání stanovením postupů minimalizujících možnost vytváření protiprávních překážek bránících volnému pohybu zboží, které již bylo uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Navzdory přijetí tohoto nařízení stále existuje mnoho problémů týkajících se uplatňování zásady vzájemného uznávání. Z hodnocení prováděného v letech 2014 až 2016 vyplynulo, že tato zásada nefunguje tak, jak by měla, a nařízení (ES) č. 764/2008 usnadňuje její uplatňování pouze omezeně. Nástroje a procesní záruky zavedené uvedeným nařízením nedosáhly svého cíle zlepšit uplatňování zásady vzájemného uznávání. Například síť kontaktních míst pro výrobky, která byla zavedena za účelem poskytování informací hospodářským subjektům o platných vnitrostátních pravidlech a o uplatňování zásady vzájemného uznávání, hospodářské subjekty téměř neznají nebo nepoužívají. Vnitrostátní orgány v rámci této sítě dostatečně nespolupracují. Požadavek oznámit správní rozhodnutí o omezení nebo odepření přístupu na trh je splněn jen zřídka. V důsledku toho přetrvávají překážky bránící volnému pohybu zboží na vnitřním trhu.
- (8) Nařízení (ES) č. 764/2008 má několik nedostatků, a proto by mělo být revidováno a posíleno. V zájmu přehlednosti by mělo být nahrazeno tímto nařízením. Toto nařízení by mělo stanovit jasné postupy, které zajistí volný pohyb zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a které zajistí, aby členské státy mohly omezit volný pohyb jen tehdy, pokud k tomu mají důvody legitimního veřejného zájmu a pokud je takové omezení odůvodněné a přiměřené. Toto nařízení by rovněž mělo zajistit, aby hospodářské subjekty i vnitrostátní orgány dodržovaly stávající práva a povinnosti vyplývající ze zásady vzájemného uznávání.
- (9) Tímto nařízením by neměla být dotčena další případná harmonizace podmínek pro uvádění zboží na trh s cílem zlepšit fungování vnitřního trhu.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 764/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví postupy týkající se uplatňování některých vnitrostátních technických pravidel u výrobků uvedených v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 3052/95/ES (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 21).

- (10) Překážky obchodu mohou rovněž vyplývat z jiných druhů opatření spadajících do působnosti článků 34 a 36 Smlouvy o fungování EU. Mezi tato opatření patří například technické specifikace vypracované pro zadávací řízení u veřejných zakázek nebo požadavky používat v členských státech úřední jazyky. Taková opatření by však neměla představovat vnitrostátní technická pravidla ve smyslu tohoto nařízení a neměla by spadat do oblasti jeho působnosti.
- (11) Vnitrostátní technická pravidla se někdy v členském státě uplatňují v rámci postupu předchozího schvalování, v souladu s nímž musí příslušný orgán vydat formální schválení před tím, než může být zboží uvedeno na trh tohoto státu. Existence postupu předchozího schvalování sama o sobě omezuje volný pohyb zboží. Proto, aby byl takový postup odůvodněný s ohledem na základní zásadu volného pohybu zboží na vnitřním trhu, musí sledovat cíle veřejného zájmu uznané právem Unie a musí být přiměřený a nediskriminační. Soulad takového postupu s právem Unie se posuzuje s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie. Proto by měla být správní rozhodnutí o omezení nebo odepření přístupu na trh výhradně z důvodu, že zboží nemá platné předchozí schválení, vyloučena z oblasti působnosti tohoto nařízení. Pokud je však žádost o povinné předchozí schválení zboží podána, mělo by být jakékoli správní rozhodnutí o odmítnutí žádosti na základě vnitrostátního technického pravidla použitelného v tomto členském státě pouze v souladu s tímto nařízením tak, aby žadatel mohl využít procesní ochrany, již toto nařízení poskytuje. Totéž platí pro případné dobrovolné předchozí schvalování.
- (12) Je důležité vyjasnit, že mezi druhy zboží, na něž se toto nařízení vztahuje, patří i zemědělské produkty. Pojem „zemědělské produkty“ zahrnuje produkty rybolovu podle čl. 38 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. S cílem usnadnit určení toho, jaké druhy zboží podléhají tomuto nařízení, by Komise měla posoudit proveditelnost a přínosy dalšího doplňování orientačního seznamu výrobků pro vzájemné uznávání.
- (13) Je rovněž důležité vyjasnit, že pojem „výrobce“ zahrnuje nejen výrobce zboží, ale také osobu, která produkuje zboží, které není výsledkem výrobního procesu, včetně zemědělských produktů, a osobu, která se prezentuje jako výrobce zboží.
- (14) Rozhodnutí vnitrostátních soudů posuzující zákonnost v případech, kdy z důvodu uplatňování určitého vnitrostátního technického pravidla není zboží uvedenému v souladu s právními předpisy na trh v jednom členském státě umožněn přístup na trh v jiném členském státě, a rozhodnutí vnitrostátních soudů, jimiž se ukládají sankce, by měla být vyňata z oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (15) Aby se na zboží vztahovala zásada vzájemného uznávání, musí být uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Je třeba vyjasnit, že pokud se má zboží považovat za uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, musí splňovat příslušná pravidla použitelná v daném členském státě a musí být dodáváno konečným uživatelům v tomto členském státě.
- (16) Za účelem posílení povědomí vnitrostátních orgánů a hospodářských subjektů o zásadě vzájemného uznávání by měly členské státy zvážit zavedení srozumitelných a jednoznačných „doložek jednotného trhu“ do svých vnitrostátních technických pravidel s cílem usnadnit uplatňování této zásady.
- (17) Důkazy potřebné k prokázání toho, že zboží je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, se mezi jednotlivými členskými státy výrazně liší. To způsobuje hospodářským subjektům zbytečnou zátěž, zpoždění a dodatečné náklady a vnitrostátním orgánům brání získávat informace nezbytné k včasnému posouzení zboží. To může bránit uplatňování zásady vzájemného uznávání. Je proto nezbytné usnadnit hospodářským subjektům prokazování toho, že jejich zboží je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Hospodářské subjekty by měly mít možnost vydat vlastní prohlášení, které poskytuje příslušným orgánům veškeré potřebné informace o zboží a o jeho souladu s pravidly použitelnými v daném členském státě. Použití dobrovolných prohlášení by nemělo bránit vnitrostátním orgánům přijmout správní rozhodnutí o omezení nebo odepření přístupu na trh za předpokladu, že tato rozhodnutí jsou přiměřená, odůvodněná, respektují zásadu vzájemného uznávání a jsou v souladu s tímto nařízením.
- (18) Výrobce, dovozce nebo distributor by měli mít možnost vypracovat prohlášení o uvedení zboží na trh v souladu s právními předpisy pro účely vzájemného uznávání (dále jen „prohlášení pro vzájemné uznávání“). K poskytnutí informací v prohlášení pro vzájemné uznávání má nejlepší předpoklady výrobce, protože zná zboží nejlépe a má k dispozici důkazy nezbytné k ověření informací obsažených v prohlášení pro vzájemné uznávání. Výrobce by

měl mít možnost pověřit svého zplnomocněného zástupce, aby vypracoval tato prohlášení jeho jménem a na jeho odpovědnost. Pokud je však hospodářský subjekt schopen v prohlášení poskytnout pouze informaci o tom, že uvádění zboží na trh je v souladu s právními předpisy, měl by mít jiný hospodářský subjekt možnost poskytnout informaci, že zboží je dodáváno konečným uživatelům v dotčeném členském státě, za předpokladu, že tento hospodářský subjekt převezme odpovědnost za informace poskytnuté v prohlášení pro vzájemné uznávání a je schopen předložit důkazy nezbytné k jejich ověření.

- (19) Prohlášení pro vzájemné uznávání by mělo vždy obsahovat přesné a úplné informace o zboží. Proto by mělo být aktuální tak, aby odráželo změny, například změny relevantních vnitrostátních technických pravidel.
- (20) Za účelem zajištění úplnosti informací uvedených v prohlášení pro vzájemné uznávání by se měla pro taková prohlášení stanovit harmonizovaná struktura, již by hospodářské subjekty, které chtějí takové prohlášení učinit, používaly.
- (21) Je důležité zajistit pravdivé a přesné vyplňování prohlášení pro vzájemné uznávání. Je proto nezbytné vyžadovat, aby hospodářské subjekty odpovídaly za informace, jež v prohlášení pro vzájemné uznávání uvedou.
- (22) Za účelem zvýšení efektivity a konkurenceschopnosti podniků působících na trhu se zbožím, na něž se nevztahují harmonizační právní předpisy Unie, by se mělo umožnit využívání nových informačních technologií, které mohou poskytování prohlášení pro vzájemné uznávání usnadnit. Hospodářské subjekty by proto měly mít možnost zpřístupnit svá prohlášení pro vzájemné uznávání veřejně online, pokud bude toto prohlášení snadno dostupné a ve spolehlivém formátu.
- (23) Komise by měla zajistit, aby šablona prohlášení pro vzájemné uznávání a pokyny pro jeho vyplnění byly zpřístupněny na jednotné digitální bráně ve všech úředních jazycích Unie.
- (24) Toto nařízení by se mělo vztahovat také na zboží, u něhož se harmonizační právní předpisy Unie vztahují jen na některé jeho aspekty. Pokud harmonizační právní předpisy Unie ukládají hospodářskému subjektu povinnost vypracovat EU prohlášení o shodě za účelem prokázání souladu s uvedenými právními předpisy, mělo by být tomuto hospodářskému subjektu umožněno, aby k EU prohlášení o shodě připojil prohlášení pro vzájemné uznávání podle tohoto nařízení.
- (25) Pokud se hospodářské subjekty rozhodnou nevyužít možnosti vypracovat prohlášení pro vzájemné uznávání, mělo by být věci příslušných orgánů členského státu určeno vyžádat si konkrétní a jasně vymezené informace, které považují za nezbytné pro posouzení zboží, při dodržení zásady proporcionality.
- (26) Hospodářskému subjektu by měla být poskytnuta dostatečná doba na předložení dokumentů či jakýchkoli dalších informací, které požaduje příslušný orgán členského státu určeno, nebo na vznesení jakýchkoli námitek či připomínek v souvislosti s posuzováním dotčeného zboží.
- (27) Podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 (*) mají členské státy oznámit Komisi a ostatním členským státům jakýkoli návrh vnitrostátního technického předpisu týkajícího se jakéhokoli výrobku, včetně jakéhokoli zemědělského produktu nebo produktu rybolovu, jakož i důvody, pro které je nezbytné takový technický předpis přijmout. Je však nutné zajistit, aby po přijetí takového vnitrostátního technického předpisu byla u konkrétního zboží v jednotlivých případech správně uplatňována zásada vzájemného uznávání. Toto nařízení by mělo stanovit postupy pro uplatňování zásady vzájemného uznávání v jednotlivých případech například tak, že bude od členských států vyžadovat uvedení vnitrostátních technických pravidel, ze kterých správní rozhodnutí vychází, a důvodů legitimního veřejného zájmu, jež odůvodňují uplatňování daného vnitrostátního technického pravidla na zboží, které bylo uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Proporcionalita vnitrostátního technického pravidla je základem k prokázání proporcionality správního rozhodnutí, jež z tohoto pravidla vychází. Způsoby prokazování proporcionality správního rozhodnutí by nicméně měly být určeny v každém jednotlivém případě.
- (28) Správní rozhodnutí o omezení nebo odepření přístupu na trh pro zboží, které již bylo uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, by měla být výjimkou ze základní zásady volného pohybu

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

zboží, a proto je nezbytné zajistit, aby tato rozhodnutí dodržovala stávající povinnosti vyplývající ze zásady vzájemného uznávání. Je proto vhodné stanovit jasný postup s cílem určit, zda toto zboží je uvedeno na trh v souladu s právními předpisy v daném jiném členském státě, a pokud ano, zda jsou v souladu s článkem 36 Smlouvy o fungování EU a judikaturou Soudního dvora Evropské unie odpovídajícím způsobem chráněny legitimní veřejné zájmy, na něž se vztahuje platné vnitrostátní technické pravidlo členského státu určení. Tento postup by měl zaručit, aby byla jakákoli přijatá správní rozhodnutí přiměřená, aby respektovala zásadu vzájemného uznávání a aby byla v souladu s tímto nařízením.

- (29) Příslušný orgán by při posuzování zboží před přijetím rozhodnutí o tom, zda omezí nebo odepře jeho přístup na trh, neměl mít možnost přijmout rozhodnutí o pozastavení přístupu na trh s výjimkou případů, kdy je třeba rychle zasáhnout s cílem zabránit narušení bezpečnosti nebo poškození zdraví osob, zabránit škodě na životním prostředí nebo zamezit dodání zboží, pokud je dodávání takového zboží obecně zakázáno z důvodů veřejné mravnosti nebo veřejné bezpečnosti, včetně například předcházení trestné činnosti.
- (30) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽⁵⁾ zřizuje systém akreditace, který zajistí vzájemné uznávání úrovně odborné způsobilosti subjektů posuzování shody. Příslušné orgány členských států by proto neměly odmítat protokoly o zkouškách a osvědčení, jež vydaly akreditované subjekty posuzování shody, z důvodu nedostatečné odborné způsobilosti uvedeného subjektu. Aby se co nejvíce předešlo zdvojení zkoušek a postupů, které byly provedeny již v jiném členském státě, neměly by navíc členské státy odmítat protokoly o zkouškách a osvědčení, jež v souladu s právem Unie vydaly jiné subjekty posuzování shody. Příslušné orgány by měly náležitě přihlídnout k obsahu předložených protokolů o zkouškách nebo osvědčení.
- (31) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ⁽⁶⁾ stanoví, že se na trh smějí uvádět pouze bezpečné výrobky, a vymezuje povinnosti výrobců a distributorů, pokud jde o bezpečnost výrobků. Opravňuje příslušné orgány, aby s okamžitým účinkem zakázaly jakýkoli nebezpečný výrobek, nebo aby na dobu nezbytnou pro různá hodnocení bezpečnosti, zkoušky a kontroly dočasně zakázaly výrobek, který by mohl být nebezpečný. Uvedená směrnice popisuje také postup, jímž mají příslušné orgány uplatňovat vhodná opatření v případě výrobků představujících riziko, například ta, která jsou uvedena v čl. 8 odst. 1 písm. b) až f) zmíněné směrnice, a rovněž stanoví povinnost členských států oznámit tato opatření Komisi a ostatním členským státům. Proto by příslušné orgány měly mít možnost nadále uplatňovat uvedenou směrnici, a zejména její čl. 8 odst. 1 písm. b) až f) a odst. 3.
- (32) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ⁽⁷⁾ zřizuje mimo jiné systém včasné výměny informací pro oznamování přímého nebo nepřímého rizika pro lidské zdraví pocházejícího z potravin nebo krmiv. Uvedené nařízení vyžaduje od členských států, aby prostřednictvím systému včasné výměny informací neprodleně oznámily Komisi všechna opatření, která přijmou s cílem omezit uvádění potravin nebo krmiv na trh nebo stáhnout potraviny nebo krmiva z trhu nebo z oběhu za účelem ochrany lidského zdraví před rizikem a která vyžadují rychlé jednání. Příslušné orgány by měly mít možnost nadále uplatňovat uvedené nařízení, a zejména jeho čl. 50 odst. 3 a článek 54.
- (33) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ⁽⁸⁾ stanoví harmonizovaný rámec Unie pro organizaci úředních kontrol a jiných úředních činností v celém zemědělsko-potravinářském řetězci, s přihlídnutím

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků (Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách) (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1).

k pravidlům pro úřední kontroly stanoveným v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ⁽⁹⁾ a v příslušných odvětvových právních předpisech Unie. Nařízení (EU) 2017/625 stanoví zvláštní postup s cílem zajistit, aby hospodářské subjekty zjednaly nápravu situace v případě nesouladu s potravinovým a krmivovým právem a pravidly týkajícími se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat. Příslušné orgány by měly mít možnost nadále uplatňovat nařízení (EU) 2017/625, a zejména článek 138 uvedeného nařízení.

- (34) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ⁽¹⁰⁾ stanoví harmonizovaný rámec Unie pro provádění kontrol povinností stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ⁽¹¹⁾ v souladu s kritérii stanovenými v nařízení (ES) č. 882/2004 a uvádí, že členské státy mají zajistit, aby hospodářské subjekty, jež tyto povinnosti splňují, měly nárok na zahrnutí do systému kontrol. Příslušné orgány by měly mít možnost nadále uplatňovat nařízení (EU) č. 1306/2013, a zejména článek 90 uvedeného nařízení.
- (35) Jakékoli správní rozhodnutí přijaté příslušnými orgány členských států podle tohoto nařízení by mělo uvádět právní prostředky ochrany dostupné hospodářským subjektům tak, aby se mohly v souladu s vnitrostátním právem proti rozhodnutí odvolat nebo je napadnout u příslušného vnitrostátního soudu. Správní rozhodnutí by mělo rovněž odkazovat na možnost hospodářských subjektů využít sítě pro řešení problémů na vnitřním trhu (dále jen „sít SOLVIT“) a na postup řešení problémů stanovené tímto nařízením.
- (36) Pro hospodářské subjekty, které si přejí podnikatelsky příznivou alternativu při napadnutí správních rozhodnutí o omezení nebo odepření přístupu na trh, jsou nezbytná účinná řešení k zajištění správného a důsledného uplatňování zásady vzájemného uznávání. S cílem zaručit taková řešení a zamezit soudním nákladům, a to zejména pro malé a střední podniky, by měl být hospodářským subjektům k dispozici mimosoudní postup řešení problémů.
- (37) Sít SOLVIT je služba poskytovaná vnitrostátní správou v každém členském státě, jejímž cílem je nalézt řešení pro jednotlivce a podniky, pokud orgány veřejné moci v jiném členském státě porušily jejich práva. Zásady, jimiž se řídí fungování sítě SOLVIT, jsou stanoveny v doporučení Komise 2013/461/EU ⁽¹²⁾, podle něhož má každý členský stát poskytnout centru sítě SOLVIT odpovídající lidské a finanční zdroje, aby bylo zajištěno, že se dotyčné centrum sítě SOLVIT bude na této síti podílet. Komise by měla posílit povědomí o tom, že toto centrum sítě SOLVIT existuje a jaké výhody přináší, a to zejména mezi podnikateli.
- (38) Sít SOLVIT je účinným mimosoudním mechanismem řešení problémů, který je k dispozici zdarma. Pracuje v krátkých lhůtách a poskytuje praktická řešení jednotlivcům a podnikům potýkajícím se s obtížemi při uznávání jejich unijních práv orgány veřejné moci. Pokud se jak hospodářský subjekt, tak i příslušné centrum sítě SOLVIT a zúčastněné členské státy shodnou na vhodném výsledku, žádná další akce by neměla být zapotřebí.
- (39) Jestliže však neformální přístup sítě SOLVIT nevede k požadovanému výsledku a přetrvávají pochybnosti ohledně slučitelnosti správního rozhodnutí se zásadou vzájemného uznávání, Komise by měla být oprávněna se na žádost kteréhokoli z dotčených center sítě SOLVIT touto otázkou zabývat. Komise by měla na základě svého posouzení vydat stanovisko, které by mělo být sděleno prostřednictvím příslušného centra sítě SOLVIT dotčenému hospodářskému subjektu a příslušným orgánům a vzato v úvahu během postupu v rámci sítě SOLVIT. Zásah Komise by měl mít stanovenou lhůtu 45 pracovních dnů, jež by nezahrnovala čas nutný k tomu, aby Komise obdržela dodatečné informace a dokumenty, které považuje za nezbytné. Pokud je případ během této doby vyřešen, neměla by Komise stanovisko vydávat. Tyto případy v rámci sítě SOLVIT by měly být předmětem samostatného postupu v databázi sítě SOLVIT a neměly by se zahrnovat do pravidelných statistik sítě SOLVIT.

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549).

⁽¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, p. 671).

⁽¹²⁾ Doporučení Komise 2013/461/EU ze dne 17. září 2013 o zásadách, jimiž se řídí síť SOLVIT (Úř. věst. L 249, 19.9.2013, s. 10).

- (40) Stanovisko Komise ohledně správního rozhodnutí o omezení nebo odepření přístupu na trh by se mělo zabývat pouze otázkami, zda je správní rozhodnutí slučitelné se zásadou vzájemného uznávání a zda splňuje požadavky tohoto nařízení. Tím nejsou dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU ani povinnost členských států dodržovat právo Unie při řešení systémových problémů, které byly zjištěny při uplatňování zásady vzájemného uznávání.
- (41) Pro vnitřní trh se zbožím je důležité, aby podniky, zejména malé a střední, mohly získávat spolehlivé a konkrétní informace o platném právu v daném členském státě. Kontaktní místa pro výrobky by měla hrát důležitou úlohu při usnadňování komunikace mezi vnitrostátními orgány a hospodářskými subjekty šířením informací o pravidlech platných pro konkrétní výrobek a způsobech uplatňování zásady vzájemného uznávání na území jejich členského státu. Proto je nutné posílit úlohu kontaktních míst pro výrobky jako hlavních poskytovatelů informací o všech pravidlech týkajících se výrobků, včetně vnitrostátních technických pravidel, na která se vztahuje vzájemné uznávání.
- (42) Za účelem usnadnění volného pohybu zboží by měla kontaktní místa pro výrobky poskytovat v přiměřené míře bezplatné informace o svých vnitrostátních technických pravidlech a uplatňování zásady vzájemného uznávání. Kontaktní místa pro výrobky by měla mít náležité vybavení a zdroje. V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ⁽¹³⁾ by měla tato místa poskytovat tyto informace prostřednictvím internetových stránek a měla by splňovat kritéria kvality stanovená uvedeným nařízením. Kontaktní místa pro výrobky by měla plnit své úkoly související s poskytováním jakýchkoli takových informací, včetně elektronických kopií vnitrostátních technických pravidel nebo online přístupu k nim, aniž by byla dotčena vnitrostátní pravidla upravující šíření vnitrostátních technických pravidel. Kromě toho by kontaktní místa pro výrobky neměla být povinna poskytovat kopie norem nebo online přístup k normám, které jsou předmětem práv duševního vlastnictví normalizačních orgánů nebo organizací.
- (43) Pro řádné fungování zásady vzájemného uznávání a pro vytvoření kultury vzájemného uznávání je nezbytná spolupráce mezi příslušnými orgány. Kontaktní místa pro výrobky a příslušné vnitrostátní orgány by proto měly spolupracovat a vyměňovat si informace a odborné znalosti za účelem zajištění správného a důsledného uplatňování zásady vzájemného uznávání a tohoto nařízení.
- (44) Pro účely oznamování správních rozhodnutí o omezení nebo odepření přístupu na trh, umožnění komunikace mezi kontaktními místy pro výrobky a zajištění správní spolupráce je nezbytné poskytnout členským státům přístup k informačnímu a komunikačnímu systému.
- (45) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁴⁾.
- (46) Pokud je pro účely tohoto nařízení nezbytné zpracovávat osobní údaje, měly by se zpracovávat v souladu s právem Unie o ochraně osobních údajů. Jakékoli zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení podléhá nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽¹⁵⁾ nebo nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽¹⁶⁾.
- (47) Měly by se zavést spolehlivé a účinné mechanismy sledování pro poskytování informací o uplatňování tohoto nařízení a o jeho vlivu na volný pohyb zboží. Tyto mechanismy by neměly překračovat rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (48) Pro účely zvyšování povědomí o zásadě vzájemného uznávání a zajištění správného a důsledného uplatňování tohoto nařízení by se mělo stanovit unijní financování kampaní za účelem zvyšování povědomí, odborné přípravy a výměny úředníků a jiných souvisejících činností zaměřených na posílení a podporu vzájemné důvěry a spolupráce mezi příslušnými orgány, kontaktními místy pro výrobky a hospodářskými subjekty.
- (49) Za účelem nápravy nedostatku přesných údajů ohledně fungování zásady vzájemného uznávání a jejich dopadů na jednotný trh se zbožím by Unie měla financovat shromažďování takových údajů.
- (50) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny přiměřenými opatřeními v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případného uložení správních a finančních sankcí.
- (51) Uplatňování tohoto nařízení je vhodné odložit, aby příslušné orgány a hospodářské subjekty měly dostatek času přizpůsobit se požadavkům v něm stanoveným.
- (52) Komise by měla provádět hodnocení tohoto nařízení z hlediska jím sledovaných cílů. Pro účely hodnocení tohoto nařízení by měla Komise využívat shromážděné údaje o fungování zásady vzájemného uznávání a jejího dopadu na jednotný trh se zbožím, jakož i informace dostupné v informačním a komunikačním systému. Komise by měla mít možnost vyžádat si od členských států poskytnutí dalších informací nezbytných pro své hodnocení. Podle bodu 22 interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁷⁾ by mělo být hodnocení tohoto nařízení provedeno na základě jeho účinnosti, účelnosti, relevance, soudržnosti a přidané hodnoty a mělo by poskytnout základ k posouzení dopadů budoucích možných opatření.
- (53) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zajištění řádného, důsledného a správného uplatňování zásady vzájemného uznávání, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu jeho rozsahu a účinku, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Cílem tohoto nařízení je posílit fungování vnitřního trhu zlepšením uplatňování zásady vzájemného uznávání a odstraněním neodůvodněných překážek obchodu.
2. Toto nařízení stanoví pravidla a postupy týkající se uplatňování zásady vzájemného uznávání členskými státy v jednotlivých případech ve vztahu ke zboží, na které se vztahuje článek 34 Smlouvy o fungování EU a které je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, s ohledem na článek 36 Smlouvy o fungování EU a judikaturu Soudního dvora Evropské unie.
3. Toto nařízení rovněž stanoví zřízení a provoz kontaktních míst pro výrobky v členských státech, jakož i spolupráci a výměnu informací v souvislosti se zásadou vzájemného uznávání.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na zboží jakéhokoli druhu, včetně zemědělských produktů ve smyslu čl. 38 odst. 1 druhého pododstavce Smlouvy o fungování EU, a na správní rozhodnutí, která přijal nebo má přijmout příslušný orgán členského státu určení ve vztahu k jakémukoli takovému zboží, které bylo uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, pokud dané správní rozhodnutí splňuje obě tato kritéria:
 - a) jeho základem je vnitrostátní technické pravidlo použitelné v členském státě určení a
 - b) jeho přímým nebo nepřímým účinkem je omezení nebo odepření přístupu na trh v členském státě určení.

⁽¹⁷⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

Správní rozhodnutí zahrnují veškeré správní úkony, které jsou založeny na vnitrostátním technickém pravidle a mají stejné nebo v podstatě stejné právní účinky, jako jsou účinky uvedené v prvním pododstavci písm. b).

2. Pro účely tohoto nařízení se za vnitrostátní technické pravidlo považuje jakékoli ustanovení právního nebo správního předpisu členského státu, které má tyto vlastnosti:

- a) vztahuje se na určité zboží nebo určité aspekty zboží, které nejsou předmětem harmonizace na úrovni Unie;
- b) buď zakazuje dodání určitého zboží, nebo zboží určitého druhu, na trh v daném členském státě, nebo jinak zavádí faktickou nebo právní povinnost, aby určité zboží, nebo zboží určitého druhu, splňovalo podmínky uvedeného ustanovení, kdykoli je dodáváno na tento trh;
- c) zahrnuje alespoň jedno z těchto opatření:
 - i) stanoví požadované vlastnosti určitého zboží, nebo zboží určitého druhu, jako jsou úroveň jakosti, fungování, bezpečnost nebo rozměry, včetně požadavků na toto zboží, jako jsou obchodní název, terminologie, symboly, zkoušení a zkušební metody, balení, značení nebo označování, a postupy posuzování shody;
 - ii) za účelem ochrany spotřebitelů nebo životního prostředí stanoví pro určité zboží, nebo zboží určitého druhu, další požadavky, které mají vliv na spotřební cyklus zboží po jeho dodání na trh v tomto členském státě, například podmínky použití, recyklace, opětovného používání nebo odstraňování, pokud tyto podmínky mohou významně ovlivnit složení nebo povahu tohoto zboží nebo jeho dodání na trh v tomto členském státě.

3. Ustanovení odst. 2 písm. c) bodu i) tohoto článku se vztahuje rovněž na výrobní metody a postupy používané v souvislosti se zemědělskými produkty podle čl. 38 odst. 1 druhého pododstavce Smlouvy o fungování EU nebo s výrobky určenými k lidské spotřebě nebo k výživě zvířat, jakož i na výrobní metody a postupy týkající se jiných výrobků, mají-li vliv na jejich vlastnosti.

4. Postup předchozího schvalování sám o sobě nepředstavuje vnitrostátní technické pravidlo pro účely tohoto nařízení, avšak rozhodnutí o odmítnutí předchozího schválení na základě vnitrostátního technického pravidla se považuje za správní rozhodnutí, na které se toto nařízení vztahuje, pokud splňuje ostatní požadavky odst. 1 prvního pododstavce.

5. Toto nařízení se nevztahuje na rozhodnutí soudní povahy přijatá:

- a) vnitrostátními soudy;
- b) donucovacími orgány při vyšetřování nebo stíhání trestného činu, pokud jde o pojmy, symboly nebo jakékoli věcné odkazy na protiústavní nebo zločinné organizace nebo trestné činy související s rasismem, diskriminací či xenofobií.

6. Články 5 a 6 není dotčeno uplatňování těchto ustanovení:

- a) čl. 8 odst. 1 písm. b) až f) a odst. 3 směrnice 2001/95/ES;
- b) čl. 50 odst. 3 písm. a) a článku 54 nařízení (ES) č. 178/2002;
- c) článku 90 nařízení (EU) č. 1306/2013 a
- d) článku 138 nařízení (EU) 2017/625.

7. Tímto nařízením není dotčena povinnost podle směrnice (EU) 2015/1535 oznámit Komisi a členskými státním návrh vnitrostátních technických pravidel před jejich přijetím.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „uvedením v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě“ skutečnost, že určité zboží, nebo zboží určitého druhu, splňuje příslušná pravidla použitelná v daném členském státě, nebo se na ně žádná taková pravidla nevztahují, a že je dodáváno konečným uživatelům v daném členském státě;
- 2) „dodáním na trh“ dodání zboží k distribuci, spotřebě nebo použití na trhu na území členského státu určené v rámci obchodní činnosti, ať už za úplatu, nebo bezplatně;

- 3) „omezením přístupu na trh“ uložení podmínek, které musí být splněny před dodáním zboží na trh v členském státě určení, nebo podmínek pro ponechání zboží na tomto trhu, což v obou případech vyžaduje změnu jedné nebo více vlastností tohoto zboží podle čl. 2 odst. 2 písm. c) bodu i) nebo provedení další zkoušky;
- 4) „odepřením přístupu na trh“ kterákoli z těchto situací:
 - a) zákaz dodávání zboží na trh v členském státě určení nebo zákaz jeho dalšího nabízení na tomto trhu, nebo
 - b) požadavek stažení zboží z tohoto trhu nebo z oběhu na tomto trhu;
- 5) „stažením z trhu“ opatření, jehož cílem je zabránit, aby bylo zboží, které se nachází v dodavatelském řetězci, dodáváno na trh;
- 6) „stažením z oběhu“ opatření, jehož cílem je dosáhnout navrácení zboží, které již bylo zpřístupněno konečnému uživateli;
- 7) „postupem předchozího schvalování“ správní postup podle práva členského státu, kdy se od příslušného orgánu tohoto členského státu vyžaduje, aby na žádost hospodářského subjektu vydal formální schválení před tím, než může být zboží dodáno na trh v tomto členském státě;
- 8) „výrobce“:
 - a) fyzická nebo právnická osoba, která vyrábí zboží nebo dává zboží navrhnout či vyrobit, nebo která produkuje zboží, které není výsledkem výrobního procesu, včetně zemědělských produktů, a toto zboží uvádí na trh pod svým jménem nebo ochrannou známkou;
 - b) fyzická nebo právnická osoba, která pozměňuje zboží, které již bylo uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v některém členském státě, takovým způsobem, že by mohlo být ovlivněno dodržení příslušných pravidel použitelných v daném členském státě, nebo
 - c) jakákoli jiná fyzická nebo právnická osoba, která se uvedením svého jména, ochranné známky nebo jiného rozlišovacího znaku na zboží nebo v dokumentech toto zboží provázejících označuje za jeho výrobce;
- 9) „zplnomocněným zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která byla písemně pověřena výrobcem, aby jednala jeho jménem při dodávání zboží na daný trh;
- 10) „dovozcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která poprvé dodává na trh Unie zboží ze třetí země;
- 11) „distributorem“ fyzická nebo právnická osoba v dodavatelském řetězci, jiná než výrobce nebo dovozce, která dodává zboží na trh v některém členském státě;
- 12) „hospodářským subjektem“ kterákoli z těchto osob ve vztahu ke zboží: výrobce, zplnomocněný zástupce, dovozce nebo distributor;
- 13) „konečným uživatelem“ fyzická nebo právnická osoba, která má bydliště nebo je usazena v Unii a které bylo zboží dodáno nebo je dodáváno buď jako spotřebiteli mimo rámec jakékoli jeho obchodní činnosti, podnikání, řemesla nebo povolání, nebo jako profesionálnímu konečnému uživateli v rámci jeho podnikatelské či profesionální činnosti;
- 14) „důvodem legitimního veřejného zájmu“ kterýkoli z důvodů uvedených v článku 36 Smlouvy o fungování EU nebo jakýkoli jiný naléhavý důvod obecného zájmu;
- 15) „subjektem posuzováním shody“ subjekt posuzování shody ve smyslu čl. 2 bodu 13 nařízení (ES) č. 765/2008.

KAPITOLA II

POSTUPY TÝKAJÍCÍ SE UPLATŇOVÁNÍ ZÁSADY VZÁJEMNÉHO UZNÁVÁNÍ V JEDNOTLIVÝCH PŘÍPÁDECH

Článek 4

Prohlášení pro vzájemné uznávání

1. Výrobce určitého zboží, nebo zboží určitého druhu, které se dodává nebo má dodávat na trh v členském státě určení, může vypracovat dobrovolné prohlášení o uvedení zboží na trh v souladu s právními předpisy pro účely vzájemného uznávání (dále jen „prohlášení pro vzájemné uznávání“) s cílem prokázat příslušným orgánům členského státu určení, že dané zboží nebo zboží daného druhu je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě.

Výrobce může pověřit svého zplnomocněného zástupce, aby vypracoval toto prohlášení jeho jménem.

Prohlášení pro vzájemné uznávání musí zachovávat strukturu stanovenou v částech I a II přílohy a obsahovat všechny informace v nich uvedené.

Výrobce nebo jeho zástupce, je-li k tomu zmocněn, má také možnost do prohlášení pro vzájemné uznávání vyplnit pouze informace uvedené v části I přílohy. Informace uvedené v části II přílohy v tomto případě vyplní dovozce nebo distributor.

Alternativně může obě části prohlášení pro vzájemné uznávání vypracovat dovozce nebo distributor, pokud může podepsaný předložit důkazy uvedené v čl. 5 odst. 4 písm. a).

Prohlášení pro vzájemné uznávání se vypracovává v jednom z úředních jazyků Unie. Pokud tento jazyk není jazykem požadovaným členským státem určení, přeloží je hospodářské subjekty do jazyka požadovaného tímto členským státem.

2. Hospodářské subjekty, které podepisují prohlášení pro vzájemné uznávání nebo jeho část, zodpovídají za obsah a přesnost informací, které v prohlášení pro vzájemné uznávání uvádějí, včetně správnosti jimi přeložených informací. Pro účely tohoto odstavce se odpovědnost hospodářských subjektů řídí vnitrostátním právem.

3. Hospodářské subjekty zajistí, aby prohlášení pro vzájemné uznávání bylo průběžně aktualizováno tak, aby odráželo veškeré změny informací, jež v něm uvedly.

4. Prohlášení pro vzájemné uznávání lze předložit příslušnému orgánu členského státu určení pro účely posouzení prováděného podle článku 5. Lze je buď předložit v papírové podobě nebo elektronickými prostředky, anebo zpřístupnit online v souladu s požadavky členského státu určení.

5. Pokud hospodářské subjekty zpřístupní prohlášení pro vzájemné uznávání online, musí být splněny tyto podmínky:

a) druh nebo série zboží, na které se prohlášení vztahuje, lze snadno identifikovat;

b) použité technické prostředky zajišťují snadné vyhledávání a jsou vysledovatelné tak, aby se zajistila dostupnost prohlášení a přístup k němu.

6. Pokud se na zboží, pro něž se prohlášení pro vzájemné uznávání předkládá, vztahuje také akt Unie vyžadující EU prohlášení o shodě, může být prohlášení pro vzájemné uznávání připojeno k EU prohlášení o shodě.

Článek 5

Posuzování zboží

1. Pokud má příslušný orgán členského státu určení v úmyslu posoudit zboží podléhající tomuto nařízení, aby zjistil, zda je dané zboží, nebo zboží daného druhu, uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, a pokud ano, zda jsou legitimní veřejné zájmy, na něž se vztahuje platné vnitrostátní technické pravidlo členského státu určení, náležitě chráněny s ohledem na vlastnosti daného zboží, neprodleně kontaktuje dotčený hospodářský subjekt.

2. V případě, že příslušný orgán členského státu určení kontaktuje dotčený hospodářský subjekt, informuje ho o posouzení, přičemž uvede zboží, které tomuto posouzení podléhá, a platné vnitrostátní technické pravidlo nebo postup předchozího schvalování. Příslušný orgán členského státu určení rovněž hospodářský subjekt informuje o možnosti předložit prohlášení pro vzájemné uznávání pro účely tohoto posouzení v souladu s článkem 4.

3. Hospodářský subjekt může dodávat zboží na trh v členském státě určení během doby, kdy příslušný orgán provádí posuzování podle odstavce 1 tohoto článku, a může v tom pokračovat, pokud neobdrží správní rozhodnutí o omezení nebo odeprání přístupu dotčeného zboží na trh. Tento odstavec se nepoužije, pokud je posouzení prováděno v rámci postupu předchozího schvalování nebo pokud příslušný orgán dočasně pozastaví dodávání posuzovaného zboží na trh v souladu s článkem 6.

4. Pokud je prohlášení pro vzájemné uznávání předloženo příslušnému orgánu členského státu určení v souladu s článkem 4, pak pro účely posouzení podle odstavce 1 tohoto článku příslušný orgán:
- uzná prohlášení, společně s podpůrnými důkazy nezbytnými k ověření informací v něm obsažených předloženými na jeho žádost, jako dostatečný důkaz k prokázání toho, že zboží je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, a
 - nepožaduje žádné další informace nebo dokumenty od žádného hospodářského subjektu k prokázání, že zboží je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě.
5. Pokud není prohlášení pro vzájemné uznávání předloženo příslušnému orgánu členského státu určení v souladu s článkem 4, může příslušný orgán pro účely posouzení podle odstavce 1 tohoto článku požádat dotčené hospodářské subjekty o poskytnutí dokumentace a informací, jež jsou pro uvedené posouzení nezbytné a jež se týkají:
- vlastností daného zboží nebo druhu zboží a
 - uvedení zboží v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě.
6. Dotčenému hospodářskému subjektu je po obdržení žádosti příslušného orgánu členského státu určení poskytnuto nejméně patnáct pracovních dnů pro předložení dokumentů a informací uvedených v odst. 4 písm. a) nebo v odstavci 5 nebo pro předložení jakýchkoli případných námitek či připomínek.
7. Příslušný orgán členského státu určení může pro účely posouzení uvedeného v odstavci 1 tohoto článku v souladu s čl. 10 odst. 3 kontaktovat příslušné orgány nebo kontaktní místa pro výrobky členského státu, na jehož trh hospodářský subjekt podle svého tvrzení uvedl v souladu s právními předpisy své zboží, jestliže potřebuje ověřit jakékoli informace, jež hospodářský subjekt poskytl.
8. Při posuzování podle odstavce 1 vezmou příslušné orgány členských států určení v úvahu obsah protokolů o zkouškách nebo osvědčení vydaných subjektem posuzování shody, které předložil jakýkoli hospodářský subjekt v rámci posouzení. Příslušné orgány členských států určení nesmějí odmítnout protokoly o zkouškách nebo osvědčení, které vydal subjekt posuzování shody akreditovaný pro příslušnou oblast posuzování shody podle nařízení (ES) č. 765/2008, z důvodu nedostatečné odborné způsobilosti uvedeného subjektu.
9. Pokud po dokončení posouzení podle odstavce 1 tohoto článku příslušný orgán členského státu určení přijme správní rozhodnutí týkající se zboží, které posoudil, oznámí toto správní rozhodnutí neprodleně hospodářskému subjektu uvedenému v odstavci 1 tohoto článku. Příslušný orgán oznámí své správní rozhodnutí do dvaceti pracovních dnů od jeho přijetí rovněž Komisi a ostatním členským státům. K tomuto účelu použije systém uvedený v článku 11.
10. Správní rozhodnutí uvedené v odstavci 9 stanoví důvody pro rozhodnutí způsobem, který je dostatečně podrobný a odůvodněný, aby usnadnil provedení posouzení slučitelnosti rozhodnutí se zásadou vzájemného uznávání a s požadavky tohoto nařízení.
11. Správní rozhodnutí uvedené v odstavci 9 musí obsahovat zejména tyto informace:
- vnitrostátní technické pravidlo, ze kterého správní rozhodnutí vychází;
 - důvody legitimního veřejného zájmu, jež opodstatňují uplatňování vnitrostátního technického pravidla, ze kterého dané správní rozhodnutí vychází;
 - technické nebo vědecké důkazy, ke kterým příslušný orgán členského státu určení přihlédl, včetně případně jakýchkoli relevantních změn stavu techniky, k nimž došlo od vstupu vnitrostátního technického pravidla v platnost;
 - shrnutí případných argumentů předložených dotčeným hospodářským subjektem, které jsou relevantní pro posuzování podle odstavce 1;
 - důkazy toho, že správní rozhodnutí je vhodné pro dosažení sledovaného cíle a nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro jeho dosažení.
12. Ve správním rozhodnutí uvedeném v odstavci 9 tohoto článku se uvedou možné právní prostředky ochrany dostupné podle vnitrostátního práva členského státu určení a lhůty pro jejich podání. Uvede se rovněž odkaz na možnost hospodářských subjektů využít síť SOLVIT a postup podle článku 8.
13. Správní rozhodnutí uvedené v odstavci 9 nesmí nabýt účinnosti dříve, než je oznámeno dotčenému hospodářskému subjektu podle uvedeného odstavce.

Článek 6

Dočasné pozastavení přístupu na trh

1. Příslušný orgán členského státu může během posuzování zboží podle článku 5 dočasně pozastavit jeho dodávání na trh v tomto členském státě, avšak pouze pokud:
 - a) za obvyklých nebo rozumně předvídatelných podmínek použití představuje toto zboží vážné riziko pro bezpečnost nebo zdraví osob nebo pro životní prostředí, a to i v případech, kdy účinky nejsou okamžité, a toto riziko vyžaduje rychlý zásah příslušného orgánu, nebo
 - b) dodávání daného zboží, nebo zboží daného druhu, na trh tohoto členského státu je v tomto členském státě obecně zakázáno z důvodu veřejné mravnosti nebo veřejné bezpečnosti.
2. Příslušný orgán členského státu neprodleně oznámí dotčenému hospodářskému subjektu, Komisi a ostatním členským státům jakékoli dočasné pozastavení podle odstavce 1 tohoto článku. Oznámení Komisi a ostatním členským státům se provádí prostřednictvím systému uvedeného v článku 11. V případech, na které se vztahuje odst. 1 písm. a) tohoto článku, musí být k oznámení přiloženo podrobné technické nebo vědecké zdůvodnění prokazující, proč daný případ spadá do působnosti uvedeného písmene.

Článek 7

Oznámení prostřednictvím systému RAPEX nebo RASFF

Je-li správní rozhodnutí podle článku 5 nebo dočasné pozastavení podle článku 6 rovněž opatřením, které se má oznamovat prostřednictvím systému pro rychlou výměnu informací (RAPEX) podle směrnice 2001/95/ES nebo prostřednictvím systému včasné výměny informací pro potraviny a krmiva (RASFF) podle nařízení (ES) č. 178/2002, samostatné oznámení Komisi a ostatním členským státům podle tohoto nařízení se nevyžaduje, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) v oznámení v systému RAPEX nebo RASFF se uvádí, že se oznámení dotčeného opatření považuje také za oznámení podle tohoto nařízení, a
- b) oznámení v systému RAPEX nebo RASFF obsahuje podpůrné důkazy vyžadované pro správní rozhodnutí podle článku 5 nebo pro dočasné pozastavení podle článku 6.

Článek 8

Postup řešení problémů

1. Pokud hospodářský subjekt dotčený správním rozhodnutím postoupil toto rozhodnutí do sítě SOLVIT a pokud během postupu v rámci sítě SOLVIT žádá domácí centrum nebo vedoucí centrum Komise, aby vydala stanovisko a pomohla tak při řešení případu, poskytnou domácí centrum a vedoucí centrum Komise všechny relevantní dokumenty týkající se tohoto správního rozhodnutí.
2. Po obdržení žádosti uvedené v odstavci 1 Komise posoudí, zda je správní rozhodnutí slučitelné se zásadou vzájemného uznávání a s požadavky tohoto nařízení.
3. Pro účely posouzení uvedeného v odstavci 2 tohoto článku přihlíží Komise ke správním rozhodnutím oznámeným v souladu s čl. 5 odst. 9 a k dokumentům a informacím poskytnutým během postupu v rámci sítě SOLVIT. Jsou-li pro účely posouzení uvedeného v odstavci 2 tohoto článku nezbytné dodatečné informace nebo dokumenty, Komise bez zbytečného prodlení požádá příslušné centrum sítě SOLVIT, aby zahájilo komunikaci s dotčeným hospodářským subjektem nebo s příslušnými orgány, které přijaly správní rozhodnutí, za účelem obdržení těchto dodatečných informací nebo dokumentů.
4. Komise dokončí posuzování a vydá stanovisko do 45 pracovních dnů od obdržení žádosti uvedené v odstavci 1. Je-li to vhodné, upozorní Komise ve stanovisku na jakékoliv skutečnosti, které by měly být řešeny v rámci případu postoupeného síti SOLVIT, nebo vydá doporučení, které by mohlo pomoci vyřešení případu. Lhůta 45 pracovních dnů nezahrnuje čas nezbytný k tomu, aby Komise obdržela dodatečné informace a dokumenty podle odstavce 3.
5. Je-li Komise v průběhu posouzení uvedeného v odstavci 2 informována, že případ je vyřešen, nemusí stanovisko vydávat.
6. Stanovisko Komise se sděluje prostřednictvím příslušného centra sítě SOLVIT dotčenému hospodářskému subjektu a relevantním příslušným orgánům. Komise je oznámí všem členským státům prostřednictvím systému uvedeného v článku 11. K tomuto stanovisku se přihlédně během postupu v rámci sítě SOLVIT uvedeného v odstavci 1 tohoto článku.

KAPITOLA III

SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE, MONITOROVÁNÍ A KOMUNIKACE

Článek 9

Povinnosti kontaktních míst pro výrobky

1. Členské státy zřídí a provozují kontaktní místa pro výrobky na svém území a zajistí, aby měla dostatečné pravomoci a odpovídající zdroje k řádnému plnění svých úkolů. Rovněž zajistí, aby kontaktní místa pro výrobky poskytovala své služby v souladu s nařízením (EU) 2018/1724.
2. Kontaktní místa pro výrobky poskytují online tyto informace:
 - a) informace o zásadě vzájemného uznávání a uplatňování tohoto nařízení na území svého členského státu, včetně informací o postupu stanoveném v článku 5;
 - b) kontaktní údaje, s jejichž pomocí lze kontaktovat příslušné orgány v daném členském státě přímo, včetně podrobností o orgánech dohlížejících nad prováděním vnitrostátních technických pravidel použitelných na území jejich členského státu;
 - c) právní prostředky a postupy ochrany na území svého členského státu v případě sporu mezi příslušným orgánem a hospodářským subjektem, včetně postupu stanoveného v článku 8.
3. Pokud je nutné doplnit informace poskytnuté online podle odstavce 2, kontaktní místa pro výrobky poskytnou na žádost hospodářského subjektu nebo příslušného orgánu jiného členského státu veškeré užitečné informace, například elektronické kopie vnitrostátních technických pravidel a vnitrostátních správních postupů vztahujících se na určité zboží, nebo na zboží určitého druhu, na území, v němž se kontaktní místo pro výrobky nachází, nebo online přístup k nim, nebo informace, zda toto zboží nebo zboží tohoto druhu podléhá podle vnitrostátního práva postupu předchozího schvalování.
4. Kontaktní místa pro výrobky odpovědí na žádosti uvedené v odstavci 3 do patnácti pracovních dnů od jejich obdržení.
5. Kontaktní místa pro výrobky nevybírají za poskytování informací podle odstavce 3 žádné poplatky.

Článek 10

Správní spolupráce

1. Komise stanoví a zajistí účinnou spolupráci mezi příslušnými orgány a kontaktními místy pro výrobky jednotlivých členských států tím, že:
 - a) usnadňuje a koordinuje výměnu a shromažďování informací a osvědčených postupů týkajících se uplatňování zásady vzájemného uznávání;
 - b) podporuje fungování kontaktních míst pro výrobky a rozvíjí jejich přeshraniční spolupráci;
 - c) usnadňuje a koordinuje výměnu úředníků mezi členskými státy a organizaci společných programů odborné přípravy a zvyšování povědomí pro orgány a podniky.
2. Členské státy zajistí, aby se jejich příslušné orgány a kontaktní místa pro výrobky účastnily činností uvedených v odstavci 1.
3. Příslušné orgány v členském státě určení, na jehož trh hospodářský subjekt podle svého tvrzení uvedl v souladu s právními předpisy své zboží, poskytnou příslušnému orgánu členského státu určení na jeho žádost podle čl. 5 odst. 7 do patnácti pracovních dnů veškeré informace relevantní pro ověření údajů a dokumentů doložených hospodářským subjektem během posuzování tohoto zboží podle článku 5. Kontaktní místa pro výrobky mohou být využita pro usnadnění kontaktů mezi relevantními příslušnými orgány ve lhůtě pro poskytnutí požadovaných informací stanovené v čl. 9 odst. 4.

Článek 11

Informační a komunikační systém

1. Pro účely článků 5, 6 a 10 tohoto nařízení se použije informační a komunikační systém zřízený článkem 23 nařízení (ES) č. 765/2008, s výjimkou situace stanovené v článku 7 tohoto nařízení.
2. Komise přijme pro účely tohoto nařízení prováděcí akty, kterými stanoví podrobnosti a funkce systému uvedeného v odstavci 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem uvedeným v čl. 15 odst. 2.

KAPITOLA IV

FINANCOVÁNÍ

Článek 12

Financování činností na podporu tohoto nařízení

1. Na podporu tohoto nařízení může Unie financovat tyto činnosti:
 - a) kampaně ke zvyšování povědomí;
 - b) vzdělávání a odbornou přípravu;
 - c) výměnu úředníků a osvědčených postupů;
 - d) spolupráci mezi kontaktními místy pro výrobky a příslušnými orgány a technickou a logistickou podporu této spolupráce;
 - e) shromažďování údajů v souvislosti s fungováním zásady vzájemného uznávání a jejími dopady na jednotný trh se zbožím.
2. Finanční pomoc Unie týkající se činností na podporu tohoto nařízení se provádí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁸⁾, a to buď přímo, nebo svěřením úkolů souvisejících s plněním rozpočtu subjektům uvedeným v čl. 62 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení.
3. Prostředky přidělené na činnosti uvedené v tomto nařízení stanoví každoročně rozpočtový orgán v mezích platného finančního rámce.

Článek 13

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření, která zajistí, aby při provádění činností financovaných podle tohoto nařízení byly finanční zájmy Unie chráněny uplatněním preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakémukoli jinému protiprávnímu jednání, účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, získáním neoprávněně vyplacených částek zpět a případně uplatněním účinných, přiměřených a odrazujících správních a finančních sankcí.
2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět u všech příjemců grantů, dodavatelů, poskytovatelů, zhotovitelů a subdodavatelů, kteří získali finanční prostředky Unie podle tohoto nařízení, audit na základě kontroly dokladů i inspekci na místě.
3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět šetření, včetně kontrol a inspekci na místě, v souladu s pravidly a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽¹⁹⁾ a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁰⁾ s cílem zjistit, zda nedošlo k podvodu, korupci či jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu nebo ohrožujícímu finanční zájmy Unie v souvislosti s grantovou dohodou či rozhodnutím o udělení grantu nebo smlouvou financovanou podle tohoto nařízení.
4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o udělení grantu vyplývající z provádění tohoto nařízení obsahovat ustanovení výslovně zmocňující Komisi, Účetní dvůr a OLAF k provádění těchto auditů a šetření v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

⁽¹⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁰⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

KAPITOLA V

HODNOCENÍ A POSTUP PROJEDNÁVÁNÍ VE VÝBORU

Článek 14

Hodnocení

1. Komise do 20. dubna 2025 a následně každé čtyři roky provede hodnocení tohoto nařízení z hlediska jím sledovaných cílů a předloží o něm zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.
2. Pro účely odstavce 1 tohoto článku použije Komise informace dostupné v systému uvedeném v článku 11 a veškeré údaje shromážděné během činností podle čl. 12 odst. 1 písm. e). Komise může rovněž požádat členské státy o předložení veškerých relevantních informací pro vyhodnocení volného pohybu zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a pro vyhodnocení účinnosti tohoto nařízení, jakož i pro posouzení fungování kontaktních míst pro výrobky.

Článek 15

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 16

Zrušení

Nařízení (ES) č. 764/2008 se zrušuje s účinkem ode dne 19. dubna 2020.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 17

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 19. dubna 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. března 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

PŘÍLOHA

Prohlášení pro vzájemné uznávání pro účely článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/515 ⁽¹⁾

Část I

1. Jedinečný kód pro zboží nebo druh zboží: ... [Poznámka: vložte identifikační číslo zboží nebo jinou referenční značku, která jednoznačně identifikuje zboží nebo druh zboží]
2. Jméno a adresa hospodářského subjektu: ... [Poznámka: vložte jméno a adresu osoby podepisující část I prohlášení pro vzájemné uznávání: výrobce a případně jeho zplnomocněného zástupce nebo dovozce nebo distributora]
3. Popis zboží nebo druhu zboží, které je předmětem prohlášení pro vzájemné uznávání: ... [Poznámka: popis by měl postačovat k tomu, aby umožnil identifikaci zboží z důvodů sledovatelnosti. Ve vhodných případech k němu může být přiložena fotografie]
4. Prohlášení a informace o tom, že uvedení daného zboží nebo zboží daného druhu na trh je v souladu s právními předpisy
 - 4.1. Zboží nebo druh zboží popsané výše, včetně svých vlastností, jsou v souladu s následujícími pravidly použitelnými v ... [Poznámka: uveďte členský stát, v němž je dané zboží nebo zboží daného druhu podle tvrzení hospodářského subjektu uvedeno na trh v souladu s právními předpisy]: ... [Poznámka: vložte název a odkaz na úřední vyhlášení, a to ve všech případech, u příslušných pravidel použitelných v daném členském státě, a odkaz na rozhodnutí o schválení, pokud dané zboží podléhalo postupu předchozího schvalování],

nebo

na výše popsané zboží nebo druh zboží se nevztahují v ... [Poznámka: uveďte členský stát, v němž bylo dané zboží nebo zboží daného druhu podle tvrzení hospodářského subjektu uvedeno na trh v souladu s právními předpisy] žádná příslušná pravidla.
 - 4.2. Odkaz na postup posuzování shody vztahující se na dané zboží nebo zboží daného druhu nebo odkaz na protokoly o jakýchkoli zkouškách provedených subjektem posuzování shody, včetně jména a adresy uvedeného subjektu (byl-li takový postup proveden nebo byly-li takové zkoušky provedeny): ...
5. Jakékoli další informace považované za relevantní k posouzení toho, zda je dané zboží nebo zboží daného druhu uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v členském státě uvedeném v bodě 4.1: ...
6. Tato část prohlášení pro vzájemné uznávání se byla vypracována na výhradní odpovědnost hospodářského subjektu uvedeného v bodě 2.

Podepsáno za a jménem:

(místo a datum):

(jméno, funkce) (podpis):

Část II

7. Prohlášení a informace o uvedení daného zboží nebo zboží daného druhu na trh
 - 7.1. Dané zboží nebo zboží daného druhu uvedené v části I je dodáváno konečným uživatelům na trhu v členském státě uvedeném v bodě 4.1.
 - 7.2. Informace o tom, že je dané zboží nebo zboží daného druhu dodáváno konečným uživatelům v členském státě uvedeném v bodě 4.1, včetně podrobností o datu, kdy bylo zboží konečným uživatelům na trhu v uvedeném členském státě dodáno poprvé: ...
8. Jakékoli další informace považované za relevantní k posouzení toho, zda je dané zboží nebo zboží daného druhu uvedeno na trh v souladu s právními předpisy v členském státě uvedeném v bodě 4.1: ...

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/515 ze dne 19. března 2019 o vzájemném uznávání zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a o zrušení nařízení (ES) č. 764/2008 (Úř. věst. L 91, 29.3.2019, s. 1).

9. Tato část prohlášení pro vzájemné uznávání byla vypracována na výhradní odpovědnost ... [Poznámka: vložit jméno a adresu osoby podepisující část II prohlášení pro vzájemné uznávání: výrobce a případně jeho zplnomocněného zástupce nebo dovozce nebo distributora].

Podepsáno za a jménem:

(místo a datum):

(jméno, funkce) (podpis):
